Lieta Nr.1A29006018/21
ECLI:LV:RLPT:2018:0605.1A29006018.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2018.gada 6.jūnijā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese L.Podoļska rakstveida procesā izskatot lietu AS "Balticom", reģistrācijas Nr.40003443452 (turpmāk – iesniedzēja) sūdzībā par Rīgas pašvaldības policijas (turpmāk – iestāde) 2018.gada 27.marta lēmumu Nr.RPP-18-1198-ls

konstatēja

2018.gada 10.februārī iesniedzējai sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr.512503545 par to, ka 2018.gada 10.februārī plkst.13.51 transportlīdzeklis Citroen Berlingo, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ bija novietots stāvēšanai Rīgā, Puškina ielā 22, neievērojot 523 ceļa zīmes un 849.papildzīmes nosacījumus (bez atļaujas), tādejādi pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 122.3.apakšpunkta aizliegumu, izdarot Latvijas APK 149.[10]panta piektās daļas 12.punktā minēto administratīvo pārkāpumu, iesniedzējam uzlikts naudas sods 40 EUR apmērā.

Minēto administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu iesniedzēja pārsūdzēja un ar Rīgas pašvaldības policijas 2018.gada 27.marta lēmumu Nr.RPP-18-1198-ls atstāts negrozīts 2018.gada 10.februāra administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr.512503545.

2018.gada 9.aprīlī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemta iesniedzējas sūdzība par iestādes 2018.gada 27.marta lēmumu Nr.RPP-18-1198-ls.

Sūdzībā norādīts, ka transportlīdzeklis Citroen Berlingo, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ ir iesniedzējas autoparka transportlīdzeklis. Šis transportlīdzeklis ir piesaistīts noteiktam darbiniekam, darba pienākumu veikšanai. Saņemot transportlīdzekli, darbinieks parakstās Dienesta autotransporta izmantošanas noteikumos. Konkrētais transportlīdzeklis pārkāpuma izdarīšanas laikā bija piesaistīts iesniedzējas darbiniekam /pers. C/, kurš saņemot transportlīdzekli parakstījās minētajos noteikumos un bija informēts, ka par transportlīdzekļa novietošanas un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu izrakstītais sods būs jāsedz no personīgajiem līdzekļiem.

Lūdz novirzīt soda apmaksu faktiskajam transportlīdzekļa vadītājam.

2018.gada 24.maijā tiesā saņemti iestādes pilnvarotā pārstāvja /pers. D/ rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka no lietā esošajiem materiāliem skaidri un viennozīmīgi izriet, ka 2018.gada 10.februārī Puškina ielā 22, Rīgā transportlīdzeklis Citroen Berlingo, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ tika novietots stāvēšanai 523.ceļa zīmes ar 849.papildzīmi darbības zonā, bez 849.papildzīmē noteiktās atļaujas.

Norāda, ka sūdzībai pievienotās dokumentu izdrukas norāda personas identificējošus datus, taču neapliecina faktu, ka tieši /pers. C/ būtu vadījis transportlīdzekli administratīvā pārkāpuma brīdī. Tāpat nav iegūts apstiprinājums tam, ka /pers. C/ ir vienīgais darbinieks, kam ir piešķirts transportlīdzeklis. Iestāde konstatē, ka sūdzības pielikumos nav atrodams /pers. C/ paraksts, kas apliecinātu izdrukās norādīto informāciju, ka tieši viņš būtu vadījis transportlīdzekli administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī. Lūdz tiesu noraidīt sūdzību.

A r 2018.gada 13.aprīļa Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese s lēmumu pieņemta iesniedzēja sūdzība. Līdz tiesas noteiktajam termiņam – 2018.gada 22.maijam no lietas dalībniekiem nav saņemti lūgumi izskatīt lietu tiesas sēdē, nav pieteikts noraidījums tiesnesim, nav saņemti citi lietas dalībnieku lūgumi.

Administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas un sūdzību izskatīšanas kārtību rajona (pilsētas) tiesā regulē Latvijas APK normas un tieši divdesmit trešā „a" nodaļa.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6]panta devīto daļu tiesa izskatot administratīvā pārkāpuma lietu izlemj šādus jautājumus:

1. vai ir noticis administratīvais pārkāpums;
2. vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;
3. vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;
4. vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;
5. kāds administratīvais sods piemērojams personai;
6. vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;
7. kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Izvērtējot sūdzībā norādītos argumentus, tiesnese iestādes 2018.gada 27.marta lēmuma Nr.RPP-18-1198-ls pamatojumu atzīst par pareizu. Tāpat tiesnese iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē, ka iestāde administratīvās lietas izskatīšanas procesā iestādē būtu izdarījusi procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu minētā lēmuma atcelšanai.

Latvijas APK 8.panta pirmā daļa nosaka, ka persona, kura ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laika un vietā.

Saskaņā ar CSL 19.panta pirmo daļu ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Atbilstoši Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 122.3.punktam (redakcijā 01.09.2017.-... Spēkā esošā) aizliegts stāvēt 327. ceļa zīmes darbības zonā un – attiecīgi nepāra vai pāra datumos – 328. vai 329. ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 523. ceļa zīmi.

Latvijas APK 149.[10]panta piektās daļas 12.punktā (redakcijā 07.02.2018.-18.03.2018.) noteikts, ka par stāvēšanu 327. ceļa zīmes darbības zonā un attiecīgi nepāra vai pāra datumos 328. vai 329. ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana

apzīmēta ar 523. ceļa zīmi uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

Ceļu satiksmes likuma 43.^{2}panta pirmā daļa paredz, ka administratīvo sodu par apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpumu, ja tas konstatēts bez transportlīdzekļa vadītāja klātbūtnes, piemēro transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītajam turētājam vai, ja turētājs nav norādīts vai transportlīdzeklis noņemts no uzskaites, — transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam) [..]. Savukārt šī panta trešās daļas 2.punkts nosaka, ka administratīvo sodu par apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpumu šā panta pirmajā daļā minētajai personai nepiemēro, ja šā panta pirmajā daļā minētā persona norāda personu, kura pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija transportlīdzekļa vadītājs (norādot attiecīgo personu identificējošos datus), kā arī iesniedz šo faktu apliecinošus pierādījumus.

Kā to paredz Latvijas APK 243.panta pirmā daļa, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Latvijas APK 243.panta piektā daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Turklāt atbilstoši minētā panta astotajai daļai, to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar Latvijas APK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 289.^{6}panta septītā un astotā daļa nosaka, ka tiesa tieši pārbauda pierādījumus lietā. Tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt.

Vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai. Tiesa var ņemt vērā arī, vai pierādījumi lietā ir pietiekami, kā arī vai citi pierādījumi nav lieki un nevajadzīgi apgrūtinoši lietas izskatīšanai. Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījums (*Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 24.maija spriedums lietā Nr.SKA-219/2007 11.apakšpunkts*).

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolu, lietas materiālos esošās fotogrāfijas kopsakarā ar pārējiem lietas materiāliem nepārprotami secināms, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā iesniedzējas transportlīdzeklis novietots stāvēšanai Puškina ielā 22, Rīgā 523.ceļa zīmes un 849.papildzīmes darbības zonā, bez attiecīgas atļaujas.

Tiesnese norāda, ka atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.^{2}panta desmitajai daļai lēmumu par soda atcelšanu transportlīdzekļa īpašniekam un uzlikšanu transportlīdzekļa vadītāja var pieņemt tikai augstāka iestāde. Latvijas APK tiesai šādas pilnvaras nedod.

Kā redzams no lietas materiāliem, iestādes rīcībā nebija konkrētu pierādījumu par personu, kas vadīja transportlīdzekli 2018.gada 10.februārī. Lai arī tiesā 2018.gada 29.maijā ir saņemts /pers. C/ (/pers. C/) iesniegums, kurā atzīst, ka 2018.gada 10.februārī vadīja transportlīdzekli Citroen Berlingo, valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, tiesnese nevar vērtēt iesniegto pierādījumu un lemt par soda piemērošanu transportlīdzekļa vadītājam.

Pamatojoties uz iesniedzējas un /pers. C/ starpā noslēgto Darba līgumu un tam pievienotajiem dienesta autotransporta izmantošanas noteikumiem, iesniedzēja ir tiesīga vērsties pret /pers. C/ civiltiesiskā kārtā, sev nodarīto zaudējumu piedziņai.

Ņemot vērā minēto, tiesnese atzīst, ka iestāde savā lēmumā ir atsaukusies un izvērtējusi visus lietā iegūtos pierādījumus un pamatoti konstatējusi, ka ir objektīvi apstiprināts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas fakts un tā izdarīšanas apstākļi, kā arī ir pilnībā pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs. Līdz ar to iesniedzēja ir pārkāpusi CSN 122.3.panta prasības un izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par ko paredzēta atbildība Latvijas APK149.^{10}panta piektās daļas 12.punktā.

Tāpat iestāde savā lēmumā ir izvērtējusi iesniedzējai uzliktā soda mēra pamatotību un samērīgumu izdarītajam administratīvajam pārkāpumam, ko tiesnese atzīst par atbilstošu administratīvā soda mērķim.

Atbilstoši Latvijas APK 289.^{12}panta otrajai daļai rajona (pilsētas) tiesa izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1. atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;
2. atceļ lēmumu un izbeidz lietu;
3. atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;
4. groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Šādos apstākļos tiesnese atzīst, ka iesniedzējas sūdzība un tajā minētie apgalvojumi nav pamatoti, līdz ar to sūdzība ir noraidāma, bet iestādes 2018.gada 27.marta lēmums Nr.RPP-18-1198-ls ir likumīgs, tāpēc atstājams spēkā.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 9.pantu, 243.pantu, 244.pantu, 289.^{6}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}pantu, 289.^{17}pantu, 289.^{18}pantu tiesnese

nosprieda

noraidīt AS "Balticom", reģistrācijas Nr.40003443452 sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas 2018.gada 27.marta lēmumu Nr. RPP-18-1198-ls.

Atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas 2018.gada 27.marta lēmumu Nr.RPP-18-1198-ls.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no tā pieejamības dienas tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese L.Podoļska